

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0374/2012

15.11.2012

BETÆNKNING

om en strategi for digital frihed i EU's udenrigspolitik
(2012/2094(INI))

Udenrigsudvalget

Ordfører: Marietje Schaake

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	16
UDTALELSE FRA UDVALGET OM INTERNATIONAL HANDEL.....	20
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	24

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om en strategi for digital frihed i EU's udenrigspolitik (2012/2094 (INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution af 5. juli 2012 om fremme, beskyttelse og udnyttelse af menneskerettighederne på internettet, som anerkender betydningen af beskyttelse af menneskerettighederne og den frie informationsstrøm på internettet¹,
- der henviser til FN's særlige rapportør, Frank La Rues rapport af 16. maj 2011 (A/HRC/17/27) og 10. august 2011 (A/66/290) om fremme og beskyttelse af menings- og ytringsfriheden, som understreger betydningen af internationale menneskerettighedsnormer og -standarder på området for menings- og ytringsfrihed på internettet som et kommunikationsmedium,
- der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution af 28. marts 2008 (7/36), som fastsætter mandatet for FN's særlige rapportør om fremme og beskyttelse af menings- og ytringsfriheden,
- der henviser til FN's rapport af 16. juni 2011 om vejledende principper for erhvervslivet og menneskerettigheder og gennemførelse af FN's "Protect, Respect and Remedy"-ramme (som er baseret på FN's særlige rapportør, John Ruggies arbejde),
- der henviser til den resolution, som Den Interparlamentariske Unions styrelsesråd vedtog den 19. oktober 2011²,
- der henviser til den strategiske ramme for menneskerettigheder og demokrati vedtaget af Rådet den 25. juni 2012³,
- der henviser til sin henstilling til Rådet af 13. juni 2012 om EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder⁴,
- der henviser til sin beslutning af 12. juni 2012 om beskyttelse af kritisk informationsinfrastruktur - resultater og næste skridt: vejen til global internetsikkerhed⁵,
- der henviser til sin beslutning af 20. april 2012 om et konkurrencedygtigt digitalt indre marked - e-forvaltning som spydspids⁶,

---

¹ <http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session20/Pages/ResDecStat.aspx>.

² Resolution vedtaget enstemmigt af IPU's styrelsesråd på det 189. møde (Bern, den 19. oktober 2011)
<http://www.ipu.org/english/issues/hrdocs/189/is01.htm>

³ http://eeas.europa.eu/delegations/un_geneva/press_corner/focus/events/2012/20120625_en.htm.

⁴ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0250.

⁵ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0237.

⁶ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0140.

- der henviser til sin beslutning af 18. april 2010 om årsberetningen om menneskerettighederne i verden og EU's menneskerettighedspolitik, herunder virkninger for EU's strategiske menneskerettighedspolitik¹,
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2012 om blindes adgang til bøger og andre trykte produkter²,
- der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2012 af 29. februar 2012, særlig opfordringen til at oprette en global fond for internetfrihed³,
- der henviser til meddelelse af 12. december 2011 om "no disconnect"-strategien fra kommissæren for den digitale dagsorden,
- der henviser til den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af 12. december 2011 om menneskerettigheder og demokrati i centrum for EU's optræden udadtil - en mere effektiv tilgang (COM(2011)0886),
- der henviser til sin beslutning af 17. november 2011 om det åbne internet og netneutraliteten i Europa⁴,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. oktober 2011 om en ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar (COM(2011)0681),
- der henviser til FN's vejledende principper for erhvervslivet og menneskerettigheder,
- der henviser til sin beslutning af 25. juli 2011 om en effektiv råvarestrategi for Europa⁵,
- der henviser til sin beslutning af 7. juli 2011 om eksterne EU-politikker til fremme af demokratisering⁶,
- der henviser til den fælles meddelelse fra Den Europæiske Unions højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen af 25. maj 2011 om en ny tilgang til nabolande i forandring (COM(2011)0303),
- der henviser til sin beslutning af 12. maj 2011 om de kulturelle dimensioner af EU's optræden udadtil⁷,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2010 om virksomhedernes sociale ansvar i internationale handelsaftaler⁸,

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0126.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0059.

³ EUT L 56 af 29.2.2012, s. 1.

⁴ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0511.

⁵ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0364.

⁶ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0334.

⁷ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0239.

⁸ EUT C 99E af 3.4.2012, s. 101–111.

- der henviser til sin beslutning af 15. juni 2010 om forvaltning af internettet: de næste skridt¹,
- der henviser til sin beslutning af 15. juni 2010 om tingenes internet²,
- der henviser til sin beslutning af 14. februar 2006 om menneskerettigheds- og demokratiklausulen i EU-aftaler³,
- der henviser til sine beslutninger om uopsættelige sager om krænkelse af menneskerettighederne, demokrati og retsstatsprincippet, hvis de giver anledning til bekymring vedrørende digitale friheder,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 27. september 2011 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1334/2000 om en fællesskabsordning for kontrol med udførslen af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse⁴,
- der henviser til Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning (EU) nr. 442/2011 af 18. januar 2012 og om indførelse af eksportrestriktioner på ikt og overvågningsredskaber⁵,
- der henviser til Rådets forordning (EU) nr. 264/2012 af 23. marts 2012 om ændring af forordning (EU) nr. 359/2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Iran og om indførelse af eksportrestriktioner på ikt og overvågningsredskaber⁶,
- der henviser til artikel 3 og 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettigheder,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder og til alle relevante internationale menneskerettighedsinstrumenter, herunder den internationale konvention om civile og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder,
- der henviser til FN's konvention af 17. april 2003 til beskyttelse af den immaterielle kulturarv⁷,
- der henviser til De Forenede Nationers pagt,

¹ EUT C 236E af 12.8.2011, s. 33-40.

² EUT C 236E af 12.8.2011, s. 24-32.

³ EUT C 290E af 29.11.2006, s. 107-113.

⁴ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0406.

⁵ EUT L 16 af 19.1.2012, s. 1.

⁶ EUT L 86 af 24.3.2012, s. 26.

⁷ <http://unesdoc.unesco.org/images/0013/001325/132540e.pdf>

- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention og de igangværende forhandlinger om EU's tiltrædelse af denne konvention,
  - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udvalget om International Handel (A7-0374/2012),
- A. der henviser til, at den teknologiske udvikling giver mennesker over hele verden mulighed for at bruge ny informations- og kommunikationsteknologi (ikt) og få forbindelse til internettet, hvilket fremmer revolutionerende forandringer i samfundet, demokratiets funktion, samfundsforvaltningen, økonomien, erhvervslivet, medierne, udvikling og handel;
  - B. der henviser til, at internettet er en væsentlig forudsætning for adgang til information, ytringsfrihed, pressefrihed, forsamlingsfrihed og økonomisk, social, politisk og kulturel udvikling;
  - C. der henviser til, at der er global enighed om, at begrænsninger af grundlæggende rettigheder skal fastsættes ved lov, hvilket afspejles i international ret;
  - D. der henviser til, at EU skal beskytte og fremme menneskerettighederne både offline og online;
  - E. der henviser til, at inklusion, fremme af digitale færdigheder og mindskelse af den digitale kløft er afgørende for at kunne udnytte det kolossale potentiale i internettet og ikt;
  - F. der henviser til, at ikt-redskaber har været centrale i organiseringen af sociale bevægelser og protester i forskellige lande, f.eks. i forbindelse med det arabiske forår, men at det også bruges til undertrykkelse gennem (masse)censur, overvågning og sporing af information og personer;
  - G. der henviser til, at ikt også kan fungere som et nyttigt redskab for terrororganisationer ved planlægningen og udførelsen af angreb;
  - H. der henviser til, at den sammenhæng, i hvilke teknologier anvendes, i høj grad bestemmer den virkning, de kan få som drivkraft for positive udviklinger eller for undertrykkelse;
  - I. der henviser til, at disse ændringer skaber nye sammenhænge, der kræver en tilpasset anvendelse af eksisterende love på grundlag af en strategi til at integrere internettet og ikt i alle aspekter af EU's optræden udadtil;
  - J. der henviser til, at internettet har blomstret og udviklet sig organisk til en platform af kæmpestor offentlig værdi; der henviser til, at misbrug af de nye muligheder og instrumenter, der er tilgængelige via internettet, imidlertid også skaber nye risici og farer;
  - K. der henviser til, at internettet ligeledes er blevet en faktor for udviklingen af den

internationale handel, hvilket nødvendiggør, at der udvises forsigtighed, særlig når det gælder forbrugerbeskyttelse;

- L. der henviser til, at der kun bør være begrænsninger i tilfælde, hvor internettet anvendes til ulovlige aktiviteter såsom tilskyndelse til had, vold og racisme, totalitær propaganda og børns adgang til pornografi eller seksuel udnyttelse af børn;
- M. der henviser til, at internettets globale og grænseløse karakter nødvendiggør nye former for internationalt samarbejde og forvaltning med flere interessenter;
- N. der henviser til, at artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union understreger, at: "Unionen påser, at der er sammenhæng mellem de forskellige områder inden for dens optræden udadtil og mellem disse og dens øvrige politikker. Rådet og Kommissionen, der bistås af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, sikrer denne sammenhæng og samarbejder i den henseende";
- O. der henviser til, at netneutralitet er et væsentligt princip for det åbne internet og sikrer konkurrence og gennemsigtighed;
- P. der henviser til, at digital sikkerhed og digital frihed begge er vigtige og ikke kan erstatte hinanden;
- Q. der henviser til, at EU kun kan gå foran som et godt eksempel med hensyn til digitale friheder, hvis disse er sikret i EU;

Menneskerettigheder og udvikling

1. anerkender, at den uensurerede adgang til det åbne internet, mobiltelefoner og ikt har fået betydning for menneskerettighederne og de grundlæggende friheder og har en positiv virkning, idet den øger rækkevidden for ytringsfrihed, adgang til information, ret til privatlivets fred og forsamlingsfrihed i hele verden;
2. anerkender internettets og ikt's store potentiale som drivkraft og katalysator for opbygningen af fællesskab, civilsamfundets udvikling samt den globale økonomiske, sociale, videnskabelige, kulturelle og politiske udvikling, idet det bidrager til menneskehedens udvikling generelt; er dog opmærksom på nye risici og farer for menneskerettighederne ved misbrug af ikt;
3. anerkender, at internettet og de sociale medier giver regeringerne mulighed for at føre et direkte diplomati og muliggør større mellemfolkelig kontakt rundt omkring i verden; understreger, at åbne debatter om idéer kan hjælpe med at gendrive ekstremisme og øge tværkulturel inddragelse og forståelse;
4. mener, at kultur kan bidrage til at lette adgang og kontakt i tilfælde, hvor de politiske relationer er blokerede eller vanskelige; anerkender, at frihed og kultur er meget tæt indbyrdes forbundne, og at digitalt kulturelt diplomati er af strategisk interesse for EU;
5. anerkender, at kunstnerisk frihed og frihed til at efterligne og genbruge spiller en vigtig rolle som hjørnestene for kreativitet og ytrings- og tankefrihed; er klar over den betydelige

forekomst af undtagelser og begrænsninger inden for ophavsretsøkosystemet, særlig på områderne journalistik, citater, satire, arkiver, biblioteker og sikring af adgang til kulturarv og dennes anvendelighed;

6. opfordrer Kommissionen til behørigt at beskæftige sig med det forhold, at visse lande undertrykker og kontrollerer borgere, civilsamfundsorganisationer og -aktivister, og at virksomhederne i visse lande spiller en stadig større teknologisk rolle i forbindelse med blokering af indhold og overvågning og identifikation af menneskerettighedsforkæmpere, journalister, aktivister og systemkritikere; opfordrer endvidere Kommissionen til at bekæmpe kriminaliseringen af legitime ytringer på internettet og indførelsen af restriktiv lovgivning, der berettiger sådanne foranstaltninger; fastslår derfor på ny, at en sådan fremfærd strider mod Københavnskriterierne;
7. understreger, at det er nødvendigt, at blandt andre internetudbydere, softwareudvikleres hardwareproducenter og sociale netværkstjenester/medier anerkender og overholder principperne om virksomhedernes sociale ansvar, for at kunne garantere menneskerettighedsforkæmperes handlefrihed og sikkerhed samt ytringsfrihed;
8. understreger, at fremme og beskyttelse af de digitale friheder bør integreres i alle EU's eksterne aktioner og i EU's finansiering og bistandspolitikker og -instrumenter og revideres hvert år for at sikre ansvarlighed og kontinuitet under ledelse af den højtstående repræsentant og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil; opfordrer til en proaktiv tilgang i denne forbindelse og til, at der sikres samarbejde og koordination på horisontalt niveau mellem og inden for relevante EU-institutioner og -agenturer;
9. støtter Kommissionen i dens erkendelse af, at sikker adgang til internettet er en del af Københavnskriterierne, og af, at begrænsninger af ytringsfriheden, også på internettet, må begrundes med et tvingende socialt behov og især skal stå i forhold til det legitime tilstræbte mål;
10. er klar over de bekymringer med hensyn til beskyttelse og fremme af menneskerettighederne og frihedsrettighederne på internettet, der findes i alle lande, og over de kritiske sondringer, der har betydning for den sammenhæng, inden for hvilken ikt anvendes, såsom tilstedeværelsen af retsstatsprincippet og retten til klageadgang;
11. opfordrer Kommissionen til at sikre kohærens mellem EU's optræden udadtil og sine interne strategier i forbindelse med forsvar for strengt nødvendige og forholdsmæssige begrænsninger af grundlæggende rettigheder og især i forbindelse med beskyttelsen af grundlæggende internationale retsprincipper, f.eks. at begrænsninger skal være baseret på lovgivning og ikke må indføres ad hoc i forskellige sektorer;
12. opfordrer EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder til at udnævne digitale friheder og "no disconnect"-strategien til nogle af sine vigtigste prioriteter;
13. understreger, at effektive EU-udviklings- og menneskeretspolitikker kræver integration af ikt og mindske af den digitale kløft, hvilket forudsætter tilvejebringelse af grundlæggende teknologiske infrastrukturer, let adgang til viden og information og fremme af digitale færdigheder i hele verden;

14. mener, at ikt er en forudsætning for gennemsigtighed og god forvaltning, færdigheder, uddannelse, seksuel og reproduktiv sundhedspleje, effektiv valgovervågning og katastrofebistand, særlig i afsidesliggende områder eller udviklingssamfund;
15. understreger, at EU's udviklings- og menneskerettighedsprogrammer bør omfatte bistandsprogrammer, der fremmer de digitale friheder, først og fremmest i samfund i ikke-demokratiske lande samt i lande, der befinder sig i post-konfliktsituationer eller i en politisk overgangsperiode; mener, at EU-lovgivningseksperter er vigtige samarbejdspartnere i forbindelse med uddannelse af modparter og indarbejdelse af grundlæggende rettigheder og principper i nye (medie)love og bestemmelser i tredjelande; mener, at støtte i form af opbygning af ikt-infrastruktur bør gives på betingelse af gennemførelse og opretholdelse af åben adgang til og information fra internettet samt digital frihed mere generelt;
16. gør opmærksom på, at det er vigtigt at udvikle ikt i konfliktområder for at fremme fredsskabende aktiviteter på civilsamfundsniveau med henblik på at tilvejebringe en sikker kommunikation mellem de parter, der er involveret i en fredelig konfliktløsning, og dermed aktivt overvinde fysiske hindringer og risici i forbindelse med bilaterale kontakter for mennesker og organisationer i sådanne områder;
17. håber, at en hensigtsmæssig udnyttelse af nye kommunikationsteknologier, særlig de sociale medier, kan bidrage til at styrke det direkte demokrati blandt EU's borgere og tredjelandsborgere, bl.a. ved at skabe sociale platforme til udformning af love;
18. understreger, at den digitale indsamling af og udbredelse af beviser på menneskeretskrænkelser kan bidrage til den globale indsats mod straffrihed; mener, at sådant materiale bør kunne anvendes under den internationale (straffe)ret som bevis i retssager;
19. fremhæver, at det er nødvendigt at sikre, at materialer på basis af sjældne jordarter, der anvendes til fremstilling af ikt, udvindes under iagttagelse af menneskerettighederne og arbejdsmarkedsrelaterede og miljømæssige rettigheder og ikke er genstand for monopolistisk adfærd eller handelsbegrænsninger af rent politiske årsager; mener, at en multilateral strategi for sikring af adgangen til sjældne jordarter på menneskelige vilkår er en nødvendighed for at nå disse mål;

Handel

20. anerkender, at internettet er blevet en del af det offentlige rum, hvor der foregår nye former for handel på tværs af grænserne sideløbende med innovativ markedsudvikling og social og kulturel interaktion; mener, at digital frihed og handel på tværs af grænserne må gå hånd i hånd for at skabe og optimere forretningsmuligheder for de europæiske virksomheder i den globale digitale økonomi;
21. er klar over, at det giver anledning til bekymring, at nogle borgere i stigende grad hader, hvad der ligger bag ordet ophavsret; anerkender den vigtige rolle, som udenrigshandelspolitikken har spillet i udformningen af mekanismer til håndhævelse af ophavsretten;

22. beklager det forhold, at teknologier og tjenesteydelser fremstillet i EU nogle gange anvendes i tredjelande til at krænke menneskerettighederne gennem censur af information, masseovervågning og sporing af borgere og deres aktiviteter på (mobil)telefonnet og internettet; opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at standse denne "handel med digitale våben";
23. opfordrer til et forbud mod eksport af repressive teknologier og tjenesteydelser til autoritære lande; mener, at et forbud af denne art bør danne præcedens for strukturelle restriktive foranstaltninger; finder dog, at det bør præciseres, at sådanne forbud skal besluttes fra tilfælde til tilfælde, idet der må tages hensyn til de specifikke forhold, når der er tale om konfliktområder eller autoritære styre;
24. betragter visse produkter og tjenester til jamming-, overvågnings- og aflytningsteknik som "engangsvarer" og opfordrer derfor til, at der udarbejdes en liste, der skal ajourføres regelmæssigt, over lande, der krænker ytringsfriheden i forbindelse med menneskerettighederne, og hvortil eksport af de omtalte "engangsvarer" bør forbydes;
25. understreger behovet for at gennemføre og overvåge EU-sanktioner mod teknologier på EU-plan for at sikre, at medlemsstaterne overholder reglerne i samme omfang, og at der opretholdes ens konkurrencevilkår;
26. understreger, at Kommissionen bør kunne tilbyde virksomheder, som er i tvivl om, hvorvidt de skal ansøge om en eksporttilladelse, realtidsoplysninger om lovligheden eller de potentielle skadelige virkninger af handelsaftaler; dette bør også gælde EU og EU-baserede virksomheder, som indgår aftalemæssige forbindelser med tredjelandsgovernmenter enten med henblik på at opnå driftstilladelser eller forhandle spærreklausuler eller ved at acceptere offentlig deltagelse i virksomhedsaktiviteter eller offentlig brug af netværk og tjenester;
27. understreger betydningen af at beskytte forbrugernes rettigheder i forbindelse med internationale aftaler vedrørende ikt;
28. opfordrer indtrængende Kommissionen til senest i løbet af 2013 at fremsætte forslag, der kræver øget gennemsigtighed og ansvar i EU-baserede virksomheder samt oplysninger om politikker for menneskerettighedskonsekvensanalyser med henblik på at forbedre overvågningen af eksporten af ikt, produkter og tjenesteydelser, der har til formål at blokere websteder, foretage masseovervågning, sporing og overvågning af enkeltpersoner, bryde ind i private (e-mail)konversationer og filtrere undersøgelsesresultater;
29. opfordrer Kommissionen til at forelægge forslag til en EU-lovramme, der forpligter virksomheder i medlemsstaterne, der deltager i offentlige udbud, til at gennemføre menneskerettighedskonsekvensanalyser for de relevante ikt'er begyndende med F&U-fasen og sikre, at ikt ikke er medvirkende til eventuelle krænkelser af menneskerettighederne i tredjelande;
30. mener, at virksomhederne bør udvikle og følge en forretningspraksis, der sikrer overvågning af de mulige følger af nye ikt-produkter for menneskerettighederne, bl.a. i forsknings- og udviklingsfasen, og sikre, at produkterne ikke anvendes i forbindelse med eventuelle menneskerettighedskrænkelser i tredjelande; opfordrer Kommissionen til at

stille en bred vifte af oplysninger til rådighed for EU-virksomheder, der giver dem mulighed for at opnå den rette balance mellem forretningsinteresser og virksomhedernes sociale ansvar.

31. beklager i denne forbindelse den aktive deltagelse af europæiske virksomheder og internationale virksomheder, der opererer i EU, i lande, hvor regeringerne anvender undertrykkende politikker mod menneskerettighedsaktivister og systemkritikere med hensyn til digitale rettigheder, internetadgang og ikt; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udelukke virksomheder, der er involveret i sådanne aktiviteter, fra udbudsprocedurer og indkaldelser af tilbud på EU-plan;
32. opfordrer Kommissionen til at give EU-virksomheder omfattende information og retningslinjer baseret på FN's "Ruggie-principper" for at sikre hensyntagen både til virksomhedernes erhvervsinteresser og deres sociale ansvar;
33. understreger, at det er nødvendigt at overveje virkningen af fastsættelse af teknologiske standarder for ikt- og telekommunikationsprodukter og -tjenesteydelser i EU, når sådanne varer og tjenesteydelser eksporteres til tredjelande, hvor begreber såsom "lovlig aflytning" har forskellige implikationer, f.eks. i lande, hvor retsstatsprincippet ikke eksisterer;
34. anerkender, at internettet er blevet et offentligt rum og et marked, hvor den frie informationsstrøm og adgang til ikt er en nødvendighed; mener derfor, at digitale friheder og fri handel skal fremmes og beskyttes samtidigt for at tilskynde og støtte den frie udveksling af ideer såvel som de øgede forretningsmuligheder for EU-borgerne i en i stigende grad digital global økonomi;
35. opfordrer til, at der indarbejdes betingelsesklausele i EU's frihandelsaftaler, som fastsætter gennemsigtige garantier for en uindskrænket adgang til internettet og sikrer en frie informationsstrøm;
36. opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre, at mandaterne til multilaterale og bilaterale handelsforhandlinger såvel som gennemførelsen af selve forhandlingerne effektivt bidrager til opnåelsen af EU's vigtige målsætninger, især fremme af dens værdier såsom demokrati og retsstatsprincippet, opnåelsen af et virkeligt digitalt indre marked og respekt for politikken for udviklingssamarbejde;
37. opfordrer EU til at støtte de europæiske virksomheder politisk, der modtager opfordringer til at fjerne brugergenereret indhold eller til at stille personoplysninger til rådighed på måder, der indebærer overtrædelse af grundlæggende rettigheder og begrænser friheden til at drive virksomhed;
38. opfordrer EU til at imødegå og minimere den ekstraterritoriale virkning af tredjelandes lovgivning på EU-borgere og -virksomheder på internettet;
39. bemærker, at e-handel har udviklet sig uden for de traditionelle reguleringsmæssige rammer for handelen; understreger betydningen af et øget internationalt samarbejde inden for WTO og WIPO for at beskytte og sikre udviklingen af det globale digitale marked; opfordrer til en revision og ajourføring af den nuværende aftale om informationsteknologi (ITA) i WTO og til, at EU undersøger mulighederne for en international aftale om digital

økonomi;

40. opfordrer Kommissionen til ikke at overdrage håndhævelse og krav vedrørende ophavsret til økonomiske aktører i fremtidige handelsaftaler og til at sikre, at indgreb i internetfrihed via lovgivningen kun kan gennemføres i henhold til retsstatsprincippet og med et retligt påbud;
41. mener, at begrænsninger for EU-virksomheders og internetforbrugeres adgang til (digitale) markeder i form af massekontrol i tredjelande udgør protektionistiske foranstaltninger og handelsbarrierer; opfordrer Kommissionen til at forelægge en strategi til imødegåelse af tredjelandes foranstaltninger, som indskrænker adgangen for EU-virksomheder til deres onlinemarkeder;
42. opfordrer EU til at bestrebe sig på at sikre, at regulering af internettet og ikt holdes på et berettiget og passende niveau og kun foretages, når EU skønner det nødvendigt;
43. opfordrer til at medtage målrettede undertrykkelsesteknologier i Wassenaar-arrangementet;
44. opfordrer Rådet, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til at yde politisk støtte til EU-virksomheder, der opererer i tredjelande, hvor de møder opfordringer til at fjerne brugergenereret indhold, begrænse den fri udveksling af tjenesteydelser eller stille personoplysninger til rådighed på måder, der indebærer overtrædelse af grundlæggende rettigheder; påpeger, at digitale virksomheder ofte opererer uden grænser, og at lovgivningen i tredjelande kan påvirke de europæiske brugere og forbrugere i negativ retning; opfordrer derfor også Rådet og Kommissionen til at sikre, at de virkninger, som tredjelandes lovgivning har for fysiske og juridiske personer, der opererer i EU, mindskes mest muligt;
45. bemærker, at øget statslig deltagelse og regulering er til hinder for internettets åbne og ubegrænsede karakter, hvilket begrænser mulighederne for øget e-handel og lægger hindringer i vejen for EU-virksomheder, der opererer inden for den digitale økonomi; mener, at en strategi med forskellige aktører er den bedste strategi til at sikre balance mellem offentlige og private interesser på internettet og på den globale markedsplads; opfordrer til en international indsats med henblik på opbygning af den nødvendige infrastruktur, der kan muliggøre en udvidelse af den digitale økonomi, herunder liberale reguleringsordninger, og opfordrer udviklingslandene til at øge de gensidige fordele i overensstemmelse med princippet om handel som middel til at opnå forandring;
46. mener, at begrænsning af EU-virksomheders adgang til digitale markeder og onlineforbrugere via bl.a. massiv statskontrol eller indskrænket markedsadgang for europæiske udbydere af online-tjenester i tredjelande udgør en handelshindring; opfordrer Kommissionen og Rådet til at medtage en beskyttelsesmekanisme i alle fremtidige handelsaftaler og især i dem, der indeholder bestemmelser om onlinetjenester og onlinefællesskaber af brugere, der deler information, for at sikre, at tredjeparter ikke stiller krav til ikt-virksomheder i EU om at indskrænke adgangen til websites, fjerne brugergenereret indhold eller stille personoplysninger som f.eks. personlige IP-adresser til rådighed på måder, der er i modstrid med grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder; opfordrer desuden Rådet og Kommissionen til at udarbejde en strategi

for bekæmpelse af tredjelandes foranstaltninger, som indskrænker adgangen for EU-virksomheder til globale online-markeder;

47. opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge et nyt forslag til en lovramme om eksport af varer med dobbelt anvendelsesformål, hvor den potentielt skadelige eksport af ikt-produkter og -tjenester til tredjelande behandles, og hvor der skal tillægges Kommissionen en samordnende og kontrollerende rolle;

Forvaltning af internettet

48. mener, at en gennemsigtig beslutningstagning baseret på samarbejde er vigtig for at sikre respekt for internettets åbne og deltagelsesorienterede karakter; mener, at enhver debat om reguleringer af internettet skal være åben og inddrage alle interessenter, særlig dem, der er specialiseret i beskyttelse af grundlæggende rettigheder, og daglige brugere af internettet; mener, at EU bør spille en førende rolle i udviklingen af grundlæggende regler for digital frihed og normer for adfærd i cyberspace, herunder tvistbilægelsesmekanismer, der også tager højde for modstridende kompetenceområder;
49. mener, at internettets struktur for øjeblikket er ret ureguleret og forvaltes ved hjælp af en tilgang, der involverer flere interessenter; understreger, at det er nødvendigt, at EU sikrer, at modellen med flere interessenter er inklusiv, og at små virksomheder og civilsamfundsaktører og -brugere ikke tilsidesættes af nogle få store virksomheder og statslige aktører;
50. mener, at samarbejdet mellem regeringer og private aktører om ikt-anliggender ikke bør baseres på direkte og indirekte at forpligte internetudbydere til at påtage sig delegerede retshåndhævende funktioner ved at overvåge og regulere internettet;
51. understreger betydningen af en samlet EU-strategi for forvaltning af internettet og også for spørgsmål vedrørende telekommunikationsregulering og erindrer om, at dette område styres internationalt af Den Internationale Telekommunikationsunion, i hvilken EU-medlemsstaterne hver har én stemme;
52. er bekymret over forslag fra sammenslutninger af regeringer og virksomheder, som har til formål at indføre forskriftsmæssigt tilsyn og øget statslig og privat kontrol med internettet og telekommunikationsoperationer;
53. opfordrer EU til at tage fat på og modstå den ekstraterritoriale virkning af tredjelandes love, navnlig USA's love om intellektuelle ejendomsrettigheder, for EU's borgere, forbrugere og virksomheder, opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til hurtigt at forelægge sin strategi for cloud computing i hele EU som fremhævet i den digitale dagsorden for Europa;
54. minder om, at internettet, dataforbindelse og -lagring og ikt er en vigtig del af EU's kritiske infrastruktur;
55. beklager fremstødet i EU for flere beføjelser til at blokere websteder, da dette altid bør være en nødforanstaltning;

56. støtter kraftigt princippet om netneutralitet, navnlig at internetudbydere ikke blokerer, diskriminerer mod, svækker eller forringer, herunder gennem prisen, en persons mulighed for at udnytte en tjeneste til at få adgang til, anvende, sende, offentliggøre, modtage eller tilbyde et hvilket som helst indhold og en hvilken som helst applikation eller tjeneste efter eget valg, uanset kilde eller mål;
57. mener, at der er behov for et større globalt samarbejde for at opretholde og modernisere intellektuelle ejendomsrettigheder i fremtiden, hvilket er nødvendigt for at sikre innovation, beskæftigelse og en åben verdenshandel;
58. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at udvikle en politik for intellektuelle ejendomsrettigheder for fortsat at give dem, som ønsker at skabe deres eget indhold og dele det uden at erhverve intellektuelle ejendomsrettigheder, mulighed herfor;
59. opfordrer Kommissionen til at forelægge forslag til en ny rammelovgivning for grænseoverskridende handel over internettet, evaluering og revision af direktiv 2001/29/EF om informationssamfundet for at sikre forudsigelighed og fleksibilitet i EU's ordning for ophavsret og revision af direktivet om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, som afbalancerer behovet for revision og beskyttelse af ophavsrettighederne i forhold til nødvendigheden af at beskytte de grundlæggende rettigheder på internettet og bevare det åbne internet, og som kan danne grundlag for bestemmelser om intellektuelle ejendomsrettigheder og forpligtelser i fremtidige frihandelsaftaler;

En strategi for digital frihed

60. erkender, at menneskerettighederne også skal beskyttes på internettet, og mener, at ikt bør integreres i alle EU-programmer, navnlig den europæiske naboskabspolitik og de strategiske partnerskaber, for at fremme denne indsats;
61. opfordrer EU til at anerkende digitale friheder som grundlæggende rettigheder og som nødvendige forudsætninger for nydelsen af universelle menneskerettigheder såsom retten til privatlivets fred, ytringsfrihed, forsamlingsfrihed og adgang til information samt sikre gennemsigtighed og ansvarlighed i det offentlige liv;
62. opfordrer Kommissionen og Rådet til at støtte, uddanne og styrke menneskerettighedsforkæmpere, aktivister i det civile samfund og journalister, der bruger ikt i deres aktiviteter, og til at hævde de relaterede grundlæggende rettigheder til privatlivets fred, ytringsfrihed og forsamlings- og foreningsfrihed;
63. anmoder medlemsstaterne om ikke at anvende undtagelsen med hensyn til den offentlige orden som en restriktiv foranstaltning for at begrænse civilsamfundsorganisationers grundlæggende ret til forsamling og demonstration og minder om, at en sådan undtagelse bør være begrundet og forholdsmæssig;
64. opfordrer til, at der ydes politisk og diplomatisk støtte til de digitale friheder i lande, der modtager EU-bistand, ud over bistandsprogrammerne;
65. mener, at der bør være fuld opmærksomhed omkring indskrænkninger i de digitale

friheder i EU's forbindelser med tredjelande, og at det bør kræves, at lande, der modtager EU-bistand og -støtte, med undtagelse af lande, der befinder sig i en akut konflikt eller er ramt af katastrofer, eller som befinder sig i en situation umiddelbart efter en konflikt eller en katastrofe, skal anvende ikt på måder, der øger gennemsigtighed og ansvarlighed;

66. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at lade tiltrædelsesforhandlinger og forhandlinger om rammeaftaler med tredjelande, menneskerettighedsdialoger, handelsforhandlinger og enhver form for kontakt vedrørende menneskerettigheder omfatte betingelsesklausuler, der fastsætter, at det er nødvendigt at garantere og respektere ubegrænset adgang til internettet og digitale friheder;
67. opfordrer Kommissionen og Rådet til at fremme og fastholde høje standarder for digital frihed i EU, særlig ved at kodificere princippet om netneutralitet i en passende lovgivning for at styrke EU's troværdighed i forbindelse med fremme af og forsvar for digitale friheder i hele verden;
68. mener, at det er en nødvendighed at øge synergien i EU's handels-, sikkerheds- og udenrigspolitik og tilpasse dens værdier og interesser, hvis EU til fulde skal kunne styrke sin økonomiske magt og optræde som en global aktør i forsvaret af de digitale friheder;
69. mener, at det er nødvendigt med koordination og fælles diplomatiske initiativer sammen med andre OECD-lande om udvikling og gennemførelse af en strategi for digital frihed for at sikre effektiv og hurtig handling;
70. opfordrer Kommissionen og Rådet til hurtigst muligt at vedtage en strategi for digital frihed under EU's udenrigspolitik;
71. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformanden i Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten.

BEGRUNDELSE

Digital frihed i EU's eksterne forbindelser

Internettet og de nye teknologier spiller en eksponentielt vigtig rolle i europæernes liv og for borgere i resten af verden. Teknologierne forandrer på globalt plan samfund, demokratiernes funktion, økonomier, virksomheder, medier, udviklingsstrategier, sikkerheds- og forsvarsproblemer og menneskerettighedsspørgsmål. Informations- og magtmonopoler, som har været uden konkurrence i lang tid, bliver rystet.

Flere EU-medlemsstater har identificeret adgang til internettet som en grundlæggende ret, og Kommissionen er enig i, at de digitale friheder er en del af Københavnskriterierne. I en globalt forbundet verden bør EU have en strategi til håndtering af nye teknologier i sine eksterne forbindelser. Der er flere områder i denne digitale verden, hvor det er vigtigt, at EU optræder som en global aktør og styrker sin økonomiske og politiske vægt. Overregulering vil snarere skade det åbne internets potentiale end styrke det, men på nogle områder skal reglerne opdateres for at svare til den teknologiske udviklings revolutionerende virkning med tilstrækkelig demokratisk kontrol.

Denne begrundelse underbygger udkastet til EU's første strategi for digital frihed i dets eksterne forbindelser. Et debatoplæg er blevet delt med medlemmer af Europa-Parlamentet og lagt ud på internettet for at invitere forskellige interessenter til at komme med bidrag ved hjælp af "crowd-sourcing". Bidragene fra mange forskellige personer, ngo'er, regeringer og virksomheder har betydet, at udarbejdelsen af det første udkast er blevet mere omfattende. Ordføreren takker alle dem, der brugte tid og energi på bidragene.

Sikkerhed og frihed

Nye teknologier ændrer den måde, hvorpå regeringerne udfører deres centrale opgaver. Forsvar og sikkerhed varetages i sidste ende af regeringerne, men de anvender i stigende grad private aktører. Dette nødvendiggør nye former for samarbejde og fælles ansvar. Da det er vigtigt at udvikle en detaljeret internetsikkerhed og digital sikkerhed, fokuserer betænkningen fra ordfører Kelam i SEDE-udvalget på sikkerhed. Betænkningen slår til lyd for en strategi, der håndterer menneskerettigheder, udvikling, udvidelse, forvaltning af internettet, handel, kultur og diplomatiske bestræbelser i EU.

Frihed og sikkerhed er indbyrdes forbundet og kan ikke erstatte hinanden. Europa-Parlamentet bør sikre, at der ikke er et nulsumsspil mellem de to, særlig når det drejer sig om digitale spørgsmål og internetspørgsmål. I betragtning af EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik samt dets økonomiske interesser bør EU gå i spidsen internationalt med hensyn til at sikre både digital sikkerhed og frihed.

Menneskerettigheder

En hurtig gennemgang af nogle begivenheder i verden viser, at kampen for menneskerettighederne er flyttet til internettet. Fængslerne fyldes i stigende grad med systemkritikere, der konfronteres med deres egne internet- og mobiltelefonkommunikationer,

der bringes i fare af myndighederne. Iran fortsætter med at opbygge et elektronisk tæppe, som til sidst vil afskære iranerne fra internettet ved at skabe et "halal-internet". Kina afskærer også sine borgere fra det åbne internet med den elektroniske brandmur. Massecensur krænker borgernes rettigheder og indsnævrer virksomhedernes muligheder. Der er fremlagt planer om at gøre det ulovligt at blogge anonymt i Kina. Ben Ali-regeringen i Tunesien var, og Al Assad-regimet i Syrien er kendt for deres avancerede brug af teknologier mod borgerne. EU har nu indført ad hoc-sanktioner over for den syriske elektroniske hær.

Generelt omfatter de autoritære regimers kamp for kontrol og magt en stadig større ikt-bestanddel. Fremme og forsvar af menneskerettighederne går derfor ud på at sætte befolkningen i stand til at omgå massecensur eller unddrage sig internetangreb fra deres egen regering. Uddannelse af menneskerettighedsforkæmpere, journalister og systemkritikere bør forbedre deres sikkerhed på internettet, men det skaber også en større sårbarhed og en potentielt farlig afhængighed af vejledningens nøjagtighed og kvalitet. Dette ansvar må ikke undervurderes, og det skal komme til udtryk i de måder og midler, vi bruger til at hjælpe personer med at sikre deres frihed og sikkerhed på internettet.

Menneskerettighedsforkæmpere fortjener støtte fra EU, og der bør under ingen omstændigheder sigtes mod dem med værktøjer og teknologier, som er udviklet i og eksporteret fra EU.

Handel og eksport

Ud over ad hoc-eksportrestriktioner og handelssanktioner over for indgribende overvågningsværktøjer kræver den digitalt og globalt forbundne virkelighed, at de europæiske bestyrelser er årvågne og ansvarlige. Den kræver også omfattende og permanente eksportrestriktioner for at begrænse den skadelige virkning af avancerede, målrettede teknologisystemer. Teknologier, værktøjer eller tjenester, som er specialfremstillet til målrettede krænkelser af menneskerettighederne bør ikke være tilladt på europæiske markeder. Disse systemer bør kategoriseres som "engangs"teknologier, og deres virkning adskiller sig ikke fra traditionelt forbudte torturredskaber eller (dele af) masseødelæggelsesvåben.

Selv om de seneste EU-eksportforbud mod visse elementer af teknologier til Syrien og Iran er et vigtigt første skridt, risikerer de at blive en papirvirkelighed, som truer EU's troværdighed og borgernes sikkerhed, fordi de tror, at de kan forlade sig på EU's indsats og løfter. I stedet for at overlade håndhævelsen til medlemsstaterne bør Kommissionen have beføjelser og værktøjer til at overvåge, at disse restriktioner gennemføres korrekt. Der er behov for gennemsigtighed og ansvarlighed på dette område, ligesom vi kontrollerer kvaliteten af fødevarer og medicin eller konventionelle våben. Dette kræver nye politikker såsom krav om offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og ajourførte regnskabsstandarder.

Endvidere bør Kommissionen hjælpe virksomheder, som er i tvivl om, hvorvidt de skal ansøge om en eksporttilladelse, med realtidsoplysninger om lovligheden eller de potentielle skadelige virkninger af handelsaftaler. Det samme gælder for EU-virksomheder, som indgår aftalemæssige forbindelser med tredjelandsgovernmenter, om hvorvidt de skal udtage driftstilladelser, forhandle spærreklausuler, eller om de ved at acceptere offentlig deltagelse i virksomhedsaktiviteter eller offentlig brug af deres netværk og tjenester kunne gøre sig skyldige i krænkelser af menneskerettighederne. Derfor bør EU gøre indgåelsen af nye

frihandelsaftaler betinget af, at det åbne internet bevares, eller at der stilles ad hoc (offentlig) politisk støtte til rådighed i nødsituationer.

Den skiftende balance i verdensmagterne og den nye globale økonomi betyder, at der oftere vil opstå udfordringer for EU-værdierne, når virksomheder opererer i udlandet, og det vil kræve en fælles indsats sammen med europæiske politikere og aktører i det civile samfund.

Udvikling

EU bør gøre sine udviklingspolitikker mere effektive ved at tage ikt til sig. EU kan hjælpe med at slå bro over den digitale kløft ved at opbygge og installere grundlæggende ikt-infrastrukturer og ved at tilvejebringe adgang til viden og information. EU kan muliggøre (online) uddannelse i afsides liggende områder ved at udvikle og stille billige trådløst forbundne tablets til rådighed og give forældrene mulighed for at lade deres børn gå i skole. I de første kritiske timer efter naturkatastrofer eller under humanitære kriser bør der oprettes ad hoc-nødtelefon- og internetforbindelser. Ikt er også vigtigt for effektiv (borger) valgovervågning.

Udviklingsprogrammer bør derfor omfatte en struktureret beskyttelse af de digitale friheder, særlig ved at så frø i lande, der befinder sig i begyndende post-konfliktsituationer eller i en politisk overgangsperiode. EU-lovgivere eller lovgivningseksperter bør indlede et samarbejde med deres modparter. Indlemmelse af principper om grundlæggende rettigheder i ny (medie) lovgivning er en vigtig beskyttelsesforanstaltning og bør forhindre, at der medtages bestemmelser i lovgivning, som f.eks. gør kryptering ulovligt, ligesom det for tiden er tilfældet i Egypten. Disse love kan have utilsigtede virkninger på menneskerettighederne, som nyvalgte eller (førstegangsvälgte) parlamenter eller regeringer ikke nødvendigvis er klar over.

Med internettet og især de sociale medier kan regeringerne også indlede et direkte diplomati og muliggøre større mellemfolkelig kontakt rundt omkring i verden. Åbne debatter om idéer kan imødegå ekstremisme og forbedre den tværkulturelle inddragelse og forståelse. Europa-Parlamentet bør forpligte sig til at integrere nye teknologier i arbejdet i dets delegationer til andre parlamenter over hele kloden og vil holde et vågent øje med de fremskridt og konkrete foranstaltninger, der træffes for at udarbejde en EU-strategi for digital frihed i dets eksterne forbindelser. Et forslag om en vurdering i årlige rapporter bør sikre ansvarlighed og kontinuitet.

Troværdighed

EU kan ikke troværdigt fremme og beskytte de digitale friheder i verden, hvis de ikke er sikret i EU. Selv om begrænsninger af friheden på internettet af og til er formelt lovlige, er der også en overordnet virkning på vores troværdighed og moralske anseelse i verden. De samme værktøjer og teknologier, som de europæiske regeringer og retshåndhævende myndigheder kan bruge til (lovligt) at opfange mobiltelefon- eller internettrafik, kan have en helt anden virkning på borgerne i samfund, hvor retsstatsprincippet ikke findes, eller hvor der ikke er nogen adskillelse af magtbeføjelserne.

Kommissionen er ved at udarbejde en række retningslinjer for menneskerettigheder (og også et bredere socialt virksomhedsansvar) for ikt-sektoren baseret på FN's vejledende principper for erhvervslivet og menneskerettighederne (Ruggie-principperne). Disse retningslinjer er

ikke juridisk bindende for de europæiske virksomheder, men de kan vise sig at være en nyttig ramme for ikt-virksomheder i forbindelse med integration af menneskerettighedsspørgsmål og gennemførelse af konsekvensanalyser, endog i F&U-fasen, eller når de ansøger om patenter. Retningslinjerne vil også bidrage til lige konkurrencevilkår i EU's indre marked.

Forvaltning af internettet

Internettet forvaltes ved hjælp af en tilgang, hvor der er involveret flere interessenter, og som har udviklet sig organisatorisk til et netværk af offentlige og private aktører. Denne tilgang har sikret et åbent internet, som er en katalysator for mange samfundsmæssige fordele. Modellen med flere interessenter kan kun fungere korrekt, hvis den er inklusiv, således at de små virksomheder og brugerne og aktørerne kan sidde med ved bordet.

Der er i øjeblikket to trusler mod dette forvaltningssystem. De udviklede lande udarbejder lovgivning bag lukkede døre, hvor kun nogle få virksomhedsinteressenter har indflydelse på processen. I mellemtiden berører virkningen af lovforslagene selve internetinfrastrukturen. Stort set i ubemærkethed går sammenslutninger af nye økonomier sammen om at indføre en global rammelovgivning for internettet, herunder øget statslig kontrol og oprettelse af et FN-tilsynsorgan. En ny æra med global internetpolitik er startet.

Selv om EU er det vigtigste marked i verden, er de fleste internetvirksomheder amerikanske, hvilket tvinger europæerne til at acceptere de amerikanske brugerbetingelser. Da de fleste internettjenester er amerikanske, hører internetbrugerne i hele verden ofte ind under amerikansk jurisdiktion, når de bruger disse tjenester. Denne ekstraterritoriale virkning af amerikanske love bør ikke begrænse EU's mulighed for at forsvare borgernes grundlæggende rettigheder. Politikerne er nødt til at forstå, at lovgivningsparametrene ændres konstant i en globalt forbundet verden, og de traditionelle fastsatte jurisdiktioner modsvarer ofte ikke vores globale digitale halvkugle. Dette udelukker imidlertid ikke, at der kan eksistere effektive tvistbilæggelsesmekanismer, eller at man forsøger at finde en løsning på problemet med modstridende jurisdiktioner.

En strategi for digital frihed

De digitale friheder er vigtige rettigheder, og de er en nødvendighed for de traditionelle menneskerettigheder, som f.eks. ytringsfrihed og forsamlingsfrihed, men også for at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed i det offentlige liv. Vi ser alle virkningen af krænkelse af menneskerettighederne, som kan dokumenteres og deles ved hjælp af mobiltelefoner. EU bør gå i spidsen for at fremme og beskytte de digitale friheder globalt. Ud over at være verdens største handelsblok er EU også et fællesskab baseret på værdier, som også bør være det centrale i alle EU's eksterne forbindelser.

Kun ved at øge synergien i EU's handels-, sikkerheds- og udenrigspolitik og tilpasse vores værdier og interesser kan EU til fulde skal styrke sin magt og optræde som en global aktør. Da teknologien udvikler sig så hurtigt, er det vigtigt at fremme strukturelt samarbejde mellem politikerne, erhvervslivet og det civile samfund. Denne fortsatte balance tjener det åbne globale internet bedst til gavn for alle.

19.9.2012

UDTALELSE FRA UDVALGET OM INTERNATIONAL HANDEL

til Udenrigsudvalget

om en strategi for digital frihed i EU's udenrigspolitik
(2012/2094 (INI))

Ordfører for udtalelse: Amelia Andersdotter

FORSLAG

Udvalget om International Handel opfordrer Udenrigsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. anerkender, at internettet er blevet en del af det offentlige rum, hvor der opnås nye former for handel på tværs af grænserne sideløbende med innovativ markedsudvikling og social og kulturel interaktion; mener, at digital frihed og handel på tværs af grænserne bør gå hånd i hånd for at skabe og optimere forretningsmulighederne for de europæiske virksomheder inden for den globale digitale økonomi;
2. betragter visse nye teknologier som katalysatorer for ændringer og som potentielt gavnlige for de grundlæggende frihedsrettigheder, menneskerettighederne og forretningsmulighederne; mener, at EU bør medtage internetfrihed og digital frihed i fremtidige handelsforhandlinger som katalysatorer for menneskerettighederne; opfordrer Rådet og Kommissionen til som led i frihandelsaftaler at overveje muligheden for at indføre objektive og gennemsigtige garantier med henblik på at bevare uhindret adgang til det åbne internet og sikre en fri informationsstrøm og beslægtede tjenester i overensstemmelse med den eksisterende lovgivning; efterlyser desuden en strategi til fremme af sikre, uafhængige software- og hardwareløsninger med henblik på at fremme en aktiv demokratisk deltagelse i samfundet for borgerne og navnlig internetbrugere, der handler på nettet;
3. er klar over, at det giver anledning til bekymring, at når nogle borgere hører ordet ophavsret, hader de i stigende grad, hvad der ligger bag ordet; anerkender den vigtige rolle, som udenrigshandelspolitikken har spillet ved udformningen af mekanismer til håndhævelse af ophavsretten;
4. anerkender, at en passende beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder er et redskab for innovation, vækst og jobskabelse inden for informations- og kommunikationsteknologier og medier og for teknisk innovation; er klar over, at

strategien for digital frihed og den fælles handelspolitik kan anvendes som redskaber til at sikre, at intellektuelle ejendomsrettigheder og forpligtelser i tilknytning hertil defineres klart og beskyttes på bedst mulig måde; beklager de tab, som europæiske virksomheder og borgere har lidt som følge af, at disse mål ikke er nået;

5. mener, at der er behov for et større globalt samarbejde for at opretholde og modernisere intellektuelle ejendomsrettigheder i fremtiden, hvilket er nødvendigt for at sikre innovation, beskæftigelse og åben verdenshandel;
6. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at udvikle en politik for intellektuelle ejendomsrettigheder med henblik på fortsat at give dem, som ønsker at skabe deres eget indhold og være fælles om det uden at erhverve intellektuelle ejendomsrettigheder, mulighed herfor;
7. opfordrer Kommissionen til endelig at forelægge et forslag til direktiv om håndhævelse af ophavsretten på det digitale område, som er afpasset efter de nuværende krav, således at der kan indgås aftaler med vore handelspartnere på grundlag af en moderne europæisk lovgivning;
8. opfordrer Rådet, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til at støtte de europæiske virksomheder politisk, der opererer i tredjelande, hvor de stilles over for opfordringer til at fjerne brugergenereret indhold, begrænse den fri udveksling af tjenesteydelser eller stille personlige oplysninger til rådighed på måder, der indebærer overtrædelse af grundlæggende rettigheder; påpeger, at digitale virksomheder ofte opererer uden grænser, og at lovgivningen i tredjelande kan påvirke de europæiske brugere og forbrugere i negativ retning; opfordrer derfor også Rådet og Kommissionen til at sikre, at de virkninger, som tredjelands lovgivning har for fysiske og juridiske personer, der opererer i EU, mindskes mest muligt;
9. bemærker, at e-handel har udviklet sig uden for de traditionelle og standardiserede juridiske rammebetingelser for handlen; understreger betydningen af øget internationalt samarbejde inden for Verdenshandelsorganisationen (WTO) og Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret (WIPO) for at beskytte og sikre udviklingen af det globale digitale marked; opfordrer til en revision og ajourføring af den nuværende aftale om informationsteknologi (ITA) i WTO og til, at EU undersøger muligheden for en international aftale om en digital økonomi (IDEA);
10. bemærker, at øget statslig deltagelse og regulering er til hinder for internettets åbne og ubegrænsede karakter, hvorved man begrænser mulighederne for øget e-handel og lægger hindringer i vejen for EU-virksomheder, der opererer inden for den digitale økonomi; mener, at en strategi med forskellige aktører er den bedste strategi til at sikre balance mellem offentlige og private interesser på internettet og på den globale markedsplads; opfordrer til en international indsats med henblik på opbygning af den nødvendige infrastruktur, der vil muliggøre en udvidelse af den digitale økonomi, herunder liberale reguleringsordninger, og opfordrer udviklingslandene til at øge de gensidige fordele i overensstemmelse med princippet om handel som middel til at opnå forandring;
11. mener, at begrænsning af EU-virksomheders adgang til digitale markeder og online-forbrugere via bl.a. massiv statscensur eller indskrænket markedsadgang for europæiske

udbydere af online-tjenester i tredjelande udgør en handelshindring; opfordrer Kommissionen og Rådet til at medtage en beskyttelsesmekanisme i alle fremtidige handelsaftaler og især i dem, der indeholder bestemmelser om onlinetjenester og onlinefællesskaber af brugere, der deler information, for at sikre, at tredjeparter ikke stiller krav til ikt-virksomheder i EU om at indskrænke adgangen til websites, fjerne brugergenereret indhold eller stille personlige oplysninger som f.eks. personlige IP-adresser til rådighed på måder, der er i modstrid med grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder; opfordrer desuden Rådet og Kommissionen til at udarbejde en strategi til bekæmpelse af tredjelandes foranstaltninger, som indskrænker adgangen for EU-virksomheder til globale online-markeder;

12. understreger nødvendigheden af mere stringent forsyningskædekontrol og ordninger for virksomhedsansvar og gennemsigtighedsmekanismer, hvad angår handel med produkter (fra basisvarer og udstyr til mobile anordninger) og tjenester, som kan bruges til at indskrænke menneskerettigheder og den digitale frihed; betragter produkter og tjenester til jamming- og aflytningsteknik som "engangsvare", hvis eksport bør være underlagt forhåndsgodkendelse; opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge et nyt forslag til en lovgivningsramme om eksport af varer med dobbelt anvendelsesformål, hvor den potentielt skadelige eksport af ikt-produkter og -tjenester til tredjelande behandles, og hvor der skal tillægges Kommissionen en samordnende og kontrollerende rolle;
13. mener, at virksomheder bør udforme og gennemføre forretningspraksis til overvågning af de eventuelle følger af nye ikt-produkter for menneskerettighederne, bl.a. i forsknings- og udviklingsfasen, og sikre at produkterne ikke anvendes i forbindelse med eventuelle menneskerettighedskrænkelser i tredjelande; opfordrer Kommissionen til at stille en bred vifte af oplysninger til rådighed for EU-virksomheder for at sikre den rette balance mellem forretningsinteresser og virksomhedernes sociale ansvar.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	18.9.2012
Resultat af den endelige afstemning	+: 25 -: 4 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	William (The Earl of) Dartmouth, Nora Berra, David Campbell Bannerman, María Auxiliadora Correa Zamora, Christofer Fjellner, Metin Kazak, Franziska Keller, Bernd Lange, David Martin, Vital Moreira, Paul Murphy, Cristiana Muscardini, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Henri Weber, Paweł Zalewski
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Amelia Andersdotter, George Sabin Cutaş, Syed Kamall, Marietje Schaake, Jarosław Leszek Wałęsa, Pablo Zalba Bidegain
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Emilio Menéndez del Valle, Raimon Obiols

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	6.11.2012
Resultat af den endelige afstemning	+: 57 -: 0 0: 5
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Pino Arlacchi, Franziska Katharina Brantner, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Tarja Cronberg, Mário David, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Takis Hadjigeorgiou, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñiz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Marek Siwiec, Laurence J.A.J. Stassen, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Boris Zala, Karim Zéríbi
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Laima Liucija Andrikiienė, Marije Cornelissen, Véronique De Keyser, Metin Kazak, Norbert Neuser, Marietje Schaake, Alf Svensson, László Tőkés, Ivo Vajgl, Alejo Vidal-Quadras
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Leonidas Donskis, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Rui Tavares, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Peter Šťastný